

Büyük Bozgun

A.Yağmur Tunalı

Büyük Bozgun

A. Yağmur Tunalı

Büyük Bozgun

Meselelerini konuşamayan bir toplumuz. Görüntüler değişiyor fakat bu değişmiyor. Olanlardan dolayı herkes birilerini ve bulduğu sebepleri suçluyor. Bahane, hep bahane. Kimse kendisine bakmıyor. Bundan ötürü ele aldığımız her konuyu, başımıza gelenleri arapsaçına döndürmekte üstümüze yok.

Aslında **“başımıza getirdiğimiz”** demem lazımdı. Yanlış varsa yapan biziz. Başarısızlık varsa bizdendir. Suç varsa suçlusu biziz.

Her konuda uzman ekran gediklilerine bakarsanız “Sebepler tek değil” derler. Bahaneler için klişe hazırdır. Hâlbuki kök sebep çok açık: Kendi ayağımıza geçirdiğimiz prangalar bizi ileriye gitmekten alıkoyuyor. Bir kampa mensupsanız, onların her türlü yanlışına ses çıkarmamak ve hatta savunmak temel kural. Biz şucu-bucuyuz, doğrudan, iyiden, güzelden yana bir ehliyet ve liyakat dikkatimiz yok denecek kadar yok.

Yarattığımız Felaket

Birileri hakikat duygumuza, şu veya bu ideolojinin ne idüğü belirsiz yapılarından, kimileri dinden ve imandan saldırdı. Gün yirmi dört saat hakikatin boğulduğu ve kovulduğu bir yerdeyiz. Yaşadığımız bu.

Bizde tek ölçü, en basit şekliyle şunun bunun, grupların, cemaatlerin, partilerin çıkarıdır. O gruplar içinde de ötekini kıskanmak ve yolunu kesmek esastır. Bizde çalışan ve işe yarayan kimseler bunun için mobbing (yıldırma, bezdiri)e uğrar. Tembel, işe yapmayan kalabalık, şakşakçı aranandır. Bulduğu kadar her şeyden zıkkımlanır. Egemenler, şu veya o gruplar da bu ordu üzerinden oyun kurarlar.

Böyle bir ülkede yaşadığımızı bileceğiz. Burada doğru kalmak kolay değildir. Doğruları ve içi yanarak konuşmaya devam edenleri kahraman kabul edecek hale geldik. Yıllar yılı onların başlarına gelmedik iş kalmayabilecek bir ortam var. Ne hale geldiğimizi görüyor musunuz?

Bu kaç türlü bozulmuş insan ve toplum, elini kolunu kaç türlü bağladığının farkında değil. Bakılacak, görülecek ve tedavi edilecek yara budur. Yoksa meseleleri konuşamayız ve anlayamayız. Sular her zaman bulanıktır. Yine diyeceğim, kendimizi düzeltmeden düzelemeyiz.

Bozan Da Yöneten De Bir

Yönetenlerin bir günde kaç kere bu bozuk insan ve toplum yapısını daha da bozmaya çalıştıklarını ve kurulmuş prangaları nasıl kullandıklarını görüyoruz. Sanki yalan-dolan, kandırma-aldatma ve içimizi kemiren gösterişler normal hale geliyor. Sızlanıyoruz, şikâyet ediyoruz. Fakat bunu hak ettiğimizi düşünmüyoruz. Her şeyin sebebi biziz. Döne döne söylenecek söz budur. Biz düzgün olsak seçtiklerimiz bu kadar kötülük edemezler.

Dahasını demek lazım: Bunun için kimse çıkıp da **“Ben ekonomistim, onların kafası basmaz”**

diyen kimsenin zincirleme yanlışlarıyla ülkeyi nasıl batırdığını konuşmuyor. Ve hala o parti ve o şahsın sözüm ona anlayışı toplumda sorgulanmıyor. Bunun sebebi, tekrar ediyorum, bizdeki zor düzelir bozulmadır.

Gündemden İki Ayna

Son günlerin çok konuşulan iki olayı, -eğer anlarsak- dediklerimi ve bizi bize apaçık gösterdi. Biri iki gencin şeriat tartışması, diğeri futbol. Başka bir konu zorlamazsa, şeriat tartışmasını bu yazıdaki bakışı zemin kabul ederek gelecek hafta yazacağım. Bizde kolay bozgunun sebebi din anlayışı olduğu için bu konu uzun konuşulmayı gerektiriyor. Bu tartışmanın açtığı kapıyı çok değerli bir fırsat olarak görüyorum. Kendisini dinle tarif edenlerin, büyük çoğunluğunun dinden ne anladığını anlamak için iyi bir başlangıç bu.

İkinci konu herkesin ilgilendiği bir mesele ve derdimizi anlamakta önümüzü açabilir. Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Gürcistan'ı yeniyoruz. Dünyalar bizim oluyor, şampiyon olmuş havalara giriyoruz. İkinci maçta Portekiz'e fena yeniliyoruz. Bu sefer tam bir bozgun havası. Suçlamadık kurum ve insan bırakmıyoruz. Takım kaptanımız Hakan Çalhanoğlu en çok doğranan oluyor. O da haliyle çok etkileniyor ve çıkıp açıklamalarda bulunuyor. Diğer oyuncular da bir güven kriziyle kendilerini savunma haline giriyorlar. Al sana en büyük yenilgi!

Oysa bu çocuklar daha maç ve maçlar oynayacaklar. Bu yazı Çarşamba sabahı yazıldı. Henüz oynanmamış üçüncü maç var. Yani her şey bitmiş değil. Üstelik ilk maçta aldığımız üç puan bile bize tur atlatabilir. Koca koca yazarlar, yorumcular bunları düşünmüyorlar. Dikkatinizi çekerim, eleştiri olmazsa olmazımızdır; yapılan o değil. Varsa yoksa bir hedefe ok sallamak. Bu hedef hayali bile olabilir. Yeter ki birilerine salla.

İnsanı ve hayatı bozan, gözü çöplükte insan tiplerine imkân verirsiniz, gideceğiniz yer bellidir. Bu içi dışı bozuk insanların yönlendirdiği spordan ve hayattan kalıcı başarı beklenemez. Çünkü her durumda arayacağımız ahlâktır. Din çağrışımını kastetmiyorum, doğrudan doğruya ahlâktır.